

[Svend Jakobsen.]

at undlade at medvirke til lovforslagets gennemførelse, der har ført til, at man har ført denne idé frem.

Jeg skal give tilsagn om socialdemokratiets medvirken til lovforslagets videre behandling, og jeg skal slutte med at sige, at jeg vedrørende lovforslag nr. 196 ikke har bemærkninger at gøre, idet det jo er en konsekvens af gennemførelsen af lovforslag nr. 191.

Bendix: Hr. Svend Jakobsen har jo redegjort for, hvordan lovforslag nr. 191 har skiftet karakter mellem første og anden behandling; vi ser budgetministerens hånd i dette; og vi anerkender sådan set den besparelsesbestræbelse, der ligger i det, der er sket mellem første og anden behandling. Alligevel kan vi ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse. Vi kan heller ikke tage stilling hverken for eller imod de stillede ændringsforslag, og det vil jeg gerne begrunde med det samme.

Hr. Svend Jakobsen var jo af den opfattelse, at vi måske havde haft lidt vanskeligt ved at finde frem til en stillingtagen i denne sag. Det er aldeles ikke tilfældet. Baggrunden for vor stillingtagen er i korthed den, at vi opfatter dette lovforslag — eller disse to lovforslag, nej; det er vel trods alt rigtigere at sige dette lovforslag, for lovforslag nr. 196 er først og fremmest teknik — altså vi betragter lovforslag nr. 191 som et led i den samlede boligpolitiske pakke, som boligministeren har forelagt og med sit spinkle flertal får gennemført i denne folketingssamling.

Vi vil altså hverken have lod eller del i denne pakkes gennemførelse. Det var tanken, at lovforslagene, som vi gennemfører i to omgange, skulle løse boligbyggeriets såkaldte akutte problemer. Vi erkender, at der er problemer, så vi er for så vidt enige med boligministeren i, at der er vanskeligheder, som skal løses, men vi er uenige med ministeren, når det kommer til spørgsmålet om, hvilke midler der skal bringes i anvendelse. Boligministerens lovforslag; bl. a. dette, er

altså et udtryk for de midler, boligministeren mener man skal bringe i anvendelse, og det er på dette punkt, vor uenighed findes.

Jeg vil også gerne gøre et par bemærkninger i tilknytning til det, vi har skrevet i betænkningen. Hr. Svend Jakobsen var inde på de synspunkter; som kort er blevet fremført i betænkningen fra de tre partiers side, og jeg vil godt nævne dem. Vi nævner bl. a. i betænkningen, at vi stiller os kritisk over for dette; at man nu gør merværdirefusionsen til en differentieret tilbagebetalingsordning. Tidligere var det sådan, at denne moms-godtgørelse var neutral over for de forskellige boligtyper og boligstørrelser. Det skal den ikke være fremover, og vi er nervøse for denne mangel på neutralitet, som ministeren og flertallet hermed fører ind i denne godtgørelsesordning.

Jeg vil også nævne, at en side af dette problem er, at vi er af den opfattelse, at der nu skabes nye velerhvervede rettigheder i forbindelse med den konstruktion, loven får. Der vil nu være nogle boligtyper, som får en momsgodtgørelse, og andre, som ikke får en momsgodtgørelse, og så får vi altså endnu et led føjet til dette udviklede system, vi har på det boligpolitiske område herhjemme, hvor der er et sæt af rettigheder af forskellig art, støttende forskellige typer af boliger, støttende forskellige kategorier af borgere, som fletter sig ind i hinanden på en måde, der gør det næsten umuligt at bryde det op igen. Og her er altså givet ved denne differentierede momsgodtgørelsesordning et nyt bidrag til et sæt af velerhvervede rettigheder.

Dernæst vil jeg gå ind på det spørgsmål, hr. Svend Jakobsen nævnte, som også er taget fra vort bidrag til betænkningen, hvor hr. Svend Jakobsen siger, at det for ham er uforståeligt, hvad vi kan mene med, at denne nu differentierede m²-tilskudsordning bliver virksom i relation til parcelhusbyggeriet, men at vi ikke kender dens konsekvenser i forbindelse med huslejefastsættelsen i etagebyggeriet. Dette forstod hr. Svend Jakobsen ikke. Der må vi sige det på den